

beholdes mundtlig Begrundelse, idet man dog her bemærker følgende:

Wendingsforslag Nr. 2 sigter til at tydeliggøre, at gensidige Forsikringsforeninger, der ikke opspare Formue ud over, hvad der maa anses for en passende Reserbefond, ikke kunne bringes ind under Bestemmelserne for bunden Næring.

Wendingsforslaget Nr. 3 gaar ud paa at bestemme, at Næring som Bognmands- og Hærelust paa Landet fremdeles bliver fri Næring, og det samme foreslaas ved Wendringerne Nr. 4 og 5 overalt fastsat for Næveri.

Ved Wendingsforslagene Nr. 7, 8 og 9 foreslaas Handel med Drænrør og Træstomagerarbejde gjort fri og derhos gjort en i øvrigt uforholden Tilføjelse om at ogsaa Affald fra Slagterier er Genstand for Frihandel.

Endelig bemærkes med Hensyn til Wendingsforslag Nr. 81, at § 49 i Lovforslaget udgaar i Genhold til Wendingsforslagene Nr. 22 og 23 og hvad herom foran er anført, og at Udvalget har anset det hensigtsmæssigt paa nævnte Paragrafs Sted under Afsnit V „Særlige Bestemmelser“ at optage en Bestemmelse, der gør det muligt lige over for Lande, hvor der lægges Danske Hindringer i Vejen for Etableringen af Agenturer, Forsikringsseksler og anden industriel eller Handelsvirksomhed, at øve en Reciprocity, der under saadanne Forhold synes rimelig og naturlig.

Et Mindretal (Anderfen, Breinholt-Bestervig, Oct. Hansen og Bestergaard) kan paa adskillige Punkter ikke tiltræde Flertallets Syn paa det foreliggende Lovforslag og maa i saa Henseende henholde sig til sine Udtalelser i den i Fjor afgivne Betænkning. Men da det ved Forhandlingerne i Udvalget i Nar er lykkedes ved gensidig Smødekomenhed at opnaa Overensstemmelse i betydelig videre Omfang end i Fjor, har Mindretallet ment at kunne indskrænke sig til at stille følgende særlige Wendingsforslag, nemlig:

Nr. 1, 6, 13 jfr. 44, 18 jfr. 80, 19 jfr. 79, 26 jfr. 28, 52, 53 og 54, 55 jfr. 57, 69 jfr. 72.

Til Begrundelse af disse Wendingsforslag skal Mindretallet tillade sig at anføre følgende:

Ved Forslaget Nr. 1 søger Mindretallet at drage skarpere Grænser for de Virksomheder, som overhovedet kunne inddrages under „bunden Næring“. Lovforslagets § 1 vil, selv om den ændres som af Flertallet foreslaet, aabne et vidt Spillerum for Vilkaarlighed i Anvendelsen, idet Lovforslagets Udtryk, „dermed beslægtet Virksomhed“ fastholdes. Under Ordene „Agenturvirksomhed“ og „Spedition“ falde formentlig mange Virksomheder, som ikke egne sig til at gøres til „bunden Næring“, og hvis Udøvere ofte ville savne Betingelserne for at kunne faa Næringsadkomst, uden at de dog derfor bør afstæres fra ved saadan Virksomhed at er-nære sig paa hæderlig Maade. — Der synes os endelig at være lige saa lidt Grund til at kræve Næringsadkomst til Sporvejsdrift som til Jærnbanedrift.

Wendingsforslagene under Nr. 6 ere motiverede ved Ønsket om nærmere, end i Lovforslaget stes, at bestemme Grænserne for de Virksomheder, som efter deres Natur falde ind under Haandværk, Fabrikdrift eller Handel, men som dog skulle kunne udøves uden Næringsadkomst. Som Genstand for Frihandel medtager Wendingsforslaget (som ny § 2 b.) adskilligt flere Varer end Lovforslagets § 2 (navnlig: Væter, Gryn, Høning, Voks, Pølser, Affald fra Slagterier, Skifer, Vand- og Kloatrør, Træstomagerarbejde). For saa vidt Mindretallet ikke med Lovforslaget har begrænset „uformalede Kornvarer“ og „Frugt“ ved at tilføje „indenlandsk“, er dette begrundet i, at det for de paagældende i overmaade mange Tilfælde vil være umuligt at vide, om Kornvarerne eller Frugterne ere af indenlandsk eller udenlandsk Oprindelse. — I dette Wendingsforslags sidste Led (som § 2 c.) har Mindretallet søgt dels med Hensyn til Virksomheden som „Entreprenør“ at give en præcisere Bestemmelse end den, der findes i Lovens 29de December 1857 § 17 jfr. Lovforslagets § 2 Nr. 1, dels at fastholde og noget nærmere bestemme den Avinder efter den nuværende Lovgivning tilkommende Ret til at drive en vis Næring uden Adkomst.